

Martin Klazar

MA 1, PŘEDNÁŠKA 13, 11. 5. 2023
RIEMANNŮV INTEGRÁL A JEHO UPGRADE
HENSTOCK–KURZWEILŮV INTEGRÁL

- *Základní věta analýzy 1.* Nechť $M \subset \mathbb{R}$. Funkce $f: M \rightarrow \mathbb{R}$ je *lipschitzovsky spojitá*, existuje-li $c > 0$, že

$$\forall x, y \in M (|f(x) - f(y)| \leq c|x - y|) .$$

- *Úloha.* Lipschitzovsky spojitá funkce je stejnoměrně spojitá.

Věta 1 (ZVA 1) $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ je v $R(a, b)$. Pak pro $\forall x \in (a, b]$ je $f \in R(a, x)$ a

$F: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$, kde $F(x) := \int_a^x f$, je lipschitzovsky spojitá .

Dále: f je spojitá v $x \in [a, b] \Rightarrow F'(x) = f(x)$.

Důkaz. Nechť $f \in R(a, b)$. Podle tvrzení 5 v předešlé př. je $f \in R(a', b')$ pro každé $a \leq a' < b' \leq b$. Tedy F je dobře definovaná a $F(a) = 0$. Protože f je omezená (tvrzení 8 předešlé př.), vezmeme omezující konstantu $d > 0$. Nechť $c := 1 + d$. Nechť $x < y$ jsou v $[a, b]$ a podle definice 1 předešlé př. necht' (\bar{a}, \bar{t}) je takové dělení s body intervalu $[x, y]$, že $|\int_x^y f - R(\bar{a}, \bar{t}, f)| < y - x$. Podle tvrzení 5 v př. př. a definice funkce F se $|F(y) - F(x)|$ rovná

$$|\int_x^y f| \leq y - x + |R(\bar{a}, \bar{t}, f)| \leq y - x + c(y - x) ,$$

a tak $|F(y) - F(x)| \leq c|y - x|$. F je lipschitzovsky spojitá.

Nechť f je v $x_0 \in [a, b]$ spojitá a je dáno ε . Vezmeme číslo δ , že $x \in U(x_0, \delta) \cap [a, b] \Rightarrow f(x) \in U(f(x_0), \varepsilon)$. Nechť $x \in$

$P(x_0, \delta) \cap [a, b]$ je libovolné, řekněme $x > x_0$ (pro $x < x_0$ je argument podobný). Vezmeme dělení s body (\bar{a}, \bar{t}) intervalu $[x_0, x]$, že $|\int_{x_0}^x f - R(\bar{a}, \bar{t}, f)| < \varepsilon(x - x_0)$. Pak

$$\frac{F(x) - F(x_0)}{x - x_0} - f(x_0) = \frac{1}{x - x_0} \int_{x_0}^x f - f(x_0)$$

je menší než

$$\begin{aligned} & \frac{R(\bar{a}, \bar{t}, f) + \varepsilon(x - x_0)}{x - x_0} - f(x_0) \\ & \stackrel{(1)}{<} \frac{(x - x_0)(f(x_0) + \varepsilon + \varepsilon)}{x - x_0} - f(x_0) = 2\varepsilon . \end{aligned}$$

Podobně se dokáže, že je $i > -2\varepsilon$. Tedy $F'(x_0) = f(x_0)$. \square

• *Úloha.* Proč platí nerovnost (1)?

Jako bezprostřední důsledek ZVA 1 získáme další (a jednodušší) důkaz poslední věty 14 z př. 9, že každá spojitá funkce má primitivní funkci.

Důsledek 2 (ex. prim. funkce) *Nechť $a < b$. Každá spojitá funkce $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ má primitivní funkci.*

Důkaz. Jestliže $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ je spojitá, pak $f \in R(a, b)$ podle věty 15 př. př. Podle předchozí věty je $\int_a^x f$ na $[a, b]$ primitivní k $f(x)$. \square

• *Srovnání* $(R) \int$ a $(N) \int$. Snadno najdeme funkci $f: (a, b) \rightarrow \mathbb{R}$ integrovatelnou riemannovsky, ale ne newtonovsky, a naopak. Třeba

$$\begin{aligned} (R) \int_{-1}^1 \operatorname{sgn} &= (R, N) \int_{-1}^0 \operatorname{sgn} + (R, N) \int_0^1 \operatorname{sgn} \\ &= [-x]_{-1}^0 + [x]_0^1 = -1 + 1 = 0 , \end{aligned}$$

ale (N) $\int_{-1}^1 \operatorname{sgn}$ není definován, protože $\operatorname{sgn}(x)$ nemá na $(-1, 1)$ primitivní funkci (není tam Darbouxova).

Tuto potíž lze odstranit pomocí obecnějších primitivních funkcí. Nechť $I \subset \mathbb{R}$ je netriviální interval. Řekneme, že $F: I \rightarrow \mathbb{R}$ je *zobecněná antiderivace* funkce $f: I \rightarrow \mathbb{R}$, pokud F je spojitá a $F'(x) = f(x)$ platí pro každé $x \in I$ s konečně mnoha výjimkami. *Rozšířený (nevlastní) Newtonův integrál* funkce $f: (A, B) \rightarrow \mathbb{R}$ pak definujeme jako

$$(N_e) \int_A^B f := [F]_A^B$$

pro libovolnou zobecněnou antiderivaci $F: (A, B) \rightarrow \mathbb{R}$ funkce f . Nyní se už správně

$$(N_e) \int_{-1}^1 \operatorname{sgn}(x) = [|x|]_{-1}^1 = 1 - 1 = 0 .$$

Naopak

$$(N) \int_0^1 1/\sqrt{x} = [2\sqrt{x}]_0^1 = 2, \quad \text{ale} \quad (R) \int_0^1 1/\sqrt{x}$$

neexistuje, protože integrand $\frac{1}{\sqrt{x}}$ není na intervalu $(0, 1)$ omezený (tvrzení 8 př. př.). Za chvíli uvidíme, jak vylepšit Riemannův integrál (R) \int na lepší integrál (HK) \int , že se už správně

$$(HK) \int_0^1 1/\sqrt{x} = 2 .$$

• *Úloha.* Proč se nemůže stát, že by oba integrály vyšly odlišně jako $(R) \int_a^b f \neq (N) \int_a^b f$?

• Čtvrtá definice $(R) \int$ je asi nejjednodušší. Podává ji tato věta. Pripomeňte si, co pro funkci $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ a dělení s body (\bar{a}, \bar{t}) intervalu $[a, b]$ je Riemannův součet $R(\bar{a}, \bar{t}, f)$.

Věta 3 (4. def. $(R) \int$) $a < b, f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$. Pak platí, že

$$f \in R(a, b) \iff \exists c \forall \varepsilon \exists \bar{a} \underbrace{\forall \bar{t} (|c - R(\bar{a}, \bar{t}, f)| < \varepsilon)}_V .$$

Platí-li obě strany ekvivalence, pak $(R) \int_a^b f = c$.

Důkaz. Implikace \Rightarrow plyne z definice 1 $(R) \int$ v př. př., když položíme $c := \int_a^b f$.

Dokážeme implikaci \Leftarrow . Podle jejího předpokladu vezmeme c a pro dané ε vezmeme dělení $\bar{a} = (a_0, \dots, a_k)$ intervalu $[a, b]$ s vlastností V . Ukážeme, že pak pro \forall dělení \bar{b} intervalu $[a, b]$ s malou normou $\|\bar{b}\|$ se pro $\forall \bar{u}$ i $R(\bar{b}, \bar{u}, f)$ málo liší od c . Odtud plyne, že $f \in R(a, b)$ a $c = \int_a^b f$.

Nechť (\bar{b}, \bar{u}) s $\bar{b} = (b_0, \dots, b_l)$ je dělení s body intervalu $[a, b]$. Búno $\|\bar{b}\| < \frac{1}{3} \min_{1 \leq i \leq k} (a_i - a_{i-1})$. Pro každé $i = 1, 2, \dots, k$ položíme $t_i := u_j$ pro některé j minimalizující funkční hodnotu v množině

$$M(i, \bar{b}, \bar{u}) := \{f(u_j) \mid j \in [l] \wedge [b_{j-1}, b_j] \subset [a_{i-1}, a_i]\}$$

(pro každé i je $M(i, \bar{b}, \bar{u}) \neq \emptyset$, viz úloha níže). Nechť $X \subset \mathbb{N}$ je množina těch j , že (b_{j-1}, b_j) obsahuje (nutně jediný) bod z \bar{a} . Podle úlohy níže je f omezená a položíme $d := \sup_{a \leq x \leq b} |f(x)| \geq 0$. Pak

$$R(\bar{b}, \bar{u}, f) - \sum_{j \in X} (b_j - b_{j-1}) f(u_j) + 2 \sum_{j \in X} (b_j - b_{j-1}) d \geq R(\bar{a}, \bar{t}, f) ,$$

což podle vlastnosti V je větší než $c - \varepsilon$. Všechny intervaly $[a_{i-1}, a_i]$ jsou totiž současně pokryty intervaly $[b_{j-1}, b_j]$ tak, že každý $[b_{j-1}, b_j]$ je použit jednou, kromě intervalů s $j \in X$ (kde jsme $f(u_j)$ nahradili hodnotou d), které jsou použity dvakrát. Tedy, protože $|X| \leq k$,

$$R(\bar{b}, \bar{u}, f) \stackrel{(1)}{>} c - \varepsilon - 3k \cdot \|\bar{b}\| \cdot d.$$

Volbou maximalizujících u_j v množinách $M(i, \bar{b}, \bar{u})$ a odečtením dvojnásobku hořejší sumy podobně vidíme, že také $R(\bar{b}, \bar{u}, f) < c + \varepsilon + 3k \cdot \|\bar{b}\| \cdot d$. Tedy

$$|R(\bar{b}, \bar{u}, f) - c| < \varepsilon + 3k \cdot \|\bar{b}\| \cdot d < 2\varepsilon,$$

když navíc $\|\bar{b}\| < \varepsilon/3kd$. Jsme hotovi. \square

- *Úloha.* Proč je každá množina $M(i, \bar{b}, \bar{u})$ neprázdná?
- *Úloha.* Ukažte, že funkce splňující pravou stranu ekvivalence je omezená. Návod: viz důkaz tvrzení 8 v př. př.
- *Úloha.* Proč platí nerovnost (1)?
- *Definice (R) \int podle J.-G. Darboux.* Uvedeme další, už asi pátou, ekvivalentní definici (R) \int_a^b . Nechť $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ je funkce, $\bar{a} = (a_0, \dots, a_k)$ je dělení intervalu $[a, b]$, $I_i := [a_{i-1}, a_i]$ a $|I_i| := a_i - a_{i-1}$.

Definice 4 (dolní a horní součty) Konečný součet

$$s(\bar{a}, f) := \sum_{i=1}^k |I_i| \cdot \inf(f[I_i]) \in \mathbb{R} \cup \{-\infty\} \text{ a}$$

$$S(\bar{a}, f) := \sum_{i=1}^k |I_i| \cdot \sup(f[I_i]) \in \mathbb{R} \cup \{+\infty\}$$

– infima a suprema počítáme v $(\mathbb{R}^*, <)$ – nazveme po řadě dolním a horním součtem (pro dělení \bar{a} a funkci f).

- *Úloha.* Dokažte, že f je shora (resp. zdola) neomezená \iff každý h. (resp. d.) součet $S(\bar{a}, f) = +\infty$ (resp. $s(\bar{a}, f) = -\infty$).
- *Úloha.* Dokažte následující tvrzení.

Tvrzení 5 (monotonie d. a h. součtů) *Nechť $\bar{a} \subset \bar{b}$ jsou dělení intervalu $[a, b]$ a nechť $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$. Pak*

$$s(\bar{a}, f) \leq s(\bar{b}, f) \wedge S(\bar{a}, f) \geq S(\bar{b}, f) .$$

Nechť $a < b$ jsou reálná čísla a $\mathcal{D} = \mathcal{D}(a, b)$ označuje množinu všech dělení intervalu $[a, b]$.

Definice 6 (d. a h. \int) Prvek

$$\underline{\int}_a^b f := \sup (\{s(\bar{a}, f) \mid \bar{a} \in \mathcal{D}\}) \in \mathbb{R}^* ,$$

respektive

$$\overline{\int}_a^b f := \inf (\{S(\bar{a}, f) \mid \bar{a} \in \mathcal{D}\}) \in \mathbb{R}^* ,$$

(infima a suprema opět bereme v $(\mathbb{R}^, <)$) je takzvaný dolní, resp. horní, integrál funkce f přes interval $[a, b]$.*

Tvrzení 7 ($\underline{\int} \leq \overline{\int}$) *Nechť $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$. Pro každá dvě dělení $\bar{a}, \bar{b} \in \mathcal{D}(a, b)$ platí, že*

$$s(\bar{a}, f) \leq \underline{\int}_a^b f \leq \overline{\int}_a^b f \leq S(\bar{b}, f) .$$

Důkaz. Nechť f je, jak uvedeno, a \bar{a} a \bar{b} jsou dělení intervalu $[a, b]$. Už známe trik s $\bar{c} := \bar{a} \cup \bar{b}$. Pak totiž $\bar{a}, \bar{b} \subset \bar{c}$ a podle tvrzení 5 je

$$s(\bar{a}, f) \leq s(\bar{c}, f) \leq S(\bar{c}, f) \leq S(\bar{b}, f) \quad \text{a} \quad s(\bar{a}, f) \leq S(\bar{b}, f) .$$

Důkaz se nyní dokončí pomocí následující úlohy. □

• *Úloha.* V každém lineárním uspořádání (X, \prec) pro každé dvě množiny $A, B \subset X$ splňující $A \preceq B$, to jest $a \in A \wedge b \in B \Rightarrow a \preceq b$, je $\sup(A) \preceq \inf(B)$, když tyto prvky existují.

Pravá strana následující ekvivalence podává pátou, Darbouxovu, definici Riemannova integrálu.

Tvrzení 8 (Riemann = Darboux) $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$. Pak

$$f \in R(a, b) \iff \int_a^b f = \overline{\int_a^b f} \in \mathbb{R} .$$

Když platí obě strany \iff , pak $(R) \int_a^b f = \underline{\int_a^b f} = \overline{\int_a^b f}$.

Důkaz. Implikace \Rightarrow . Nechť $f \in R(a, b)$. Pak je f omezená a infima v $s(\bar{a}, f)$ a suprema v $S(\bar{a}, f)$ jsou konečná. Můžeme je tak libovolně těsně aproximovat funkčními hodnotami a dostaneme, že pro $\forall \varepsilon \forall \bar{a} \in \mathcal{D}(a, b) \exists \bar{t}$ pro \bar{a} , že

$$|s(\bar{a}, f) - R(\bar{a}, \bar{t}, f)| < \varepsilon ,$$

a že pro $\forall \varepsilon \forall \bar{a} \in \mathcal{D}(a, b) \exists \bar{t}$ pro \bar{a} , že

$$|S(\bar{a}, f) - R(\bar{a}, \bar{t}, f)| < \varepsilon .$$

Odtud podle tvrzení 7 zde a definice 1 v př. př. plyne implikace i poslední část tvrzení.

Implikace \Leftarrow . Necht' $I := \int_a^b f = \overline{\int_a^b f} \in \mathbb{R}$, funkce f je tedy podle úlohy výše omezená. Buď dáno ε . Podle tohoto předpokladu a podle tvrzení 7 vezmeme taková dělení $\bar{a}, \bar{b} \in \mathcal{D}(a, b)$, že

$$s(\bar{a}, f) \leq I \leq S(\bar{b}, f) \wedge 0 \leq S(\bar{b}, f) - s(\bar{a}, f) < \varepsilon .$$

Položíme $\bar{c} := \bar{a} \cup \bar{b}$. Podle tvrzení 5 a 7 je

$$s(\bar{a}, f) \leq s(\bar{c}, f) \leq \{I, R(\bar{c}, \bar{t}, f)\} \leq S(\bar{c}, f) \leq S(\bar{b}, f)$$

pro libovolné body \bar{t} v \bar{c} . Tedy $|R(\bar{c}, \bar{t}, f) - I| < \varepsilon$ a $f \in R(a, b)$ podle tvrzení 3. \square

• *Henstock–Kurzweilův integrál.* Viděli jsme, že (N) $\int_0^1 1/\sqrt{x} = 2$, ale že (R) $\int_0^1 1/\sqrt{x}$ neexistuje, protože integrand $1/\sqrt{x}$ je neomezený. Riemannův integrál neumí integrovat neomezené funkce, což je jeho nedostatek. V roce 1957 český matematik *Jaroslav Kurzweil (1926–2022)* a o něco později anglický matematik *Ralph Henstock (1923–2007)* upravili podmínku $\|\bar{a}\| < \delta$, aby tento nedostatek odstranili. Uvedeme definici jejich integrálu a dokážeme pro něj základní větu.

Definice 9 (kalibry) Necht' $a < b$ jsou v \mathbb{R} . Funkci $\delta_c: [a, b] \rightarrow (0, +\infty)$ nazveme kalibrem (na $[a, b]$). Dělení s body (\bar{a}, \bar{t}) , $\bar{a} = (a_0, a_1, \dots, a_k)$, intervalu $[a, b]$ nazveme δ_c -jemným, pokud

$$\forall i = 1, 2, \dots, k \left(a_i - a_{i-1} < \delta_c(t_i) \right) .$$

Takže pokud $\|\bar{a}\| < \delta$, dělení \bar{a} s libovolnými body \bar{t} je δ_c -jemné pro konstantní kalibr $\delta_c = \delta$.

Tvrzení 10 (Cousinovo lemma) $a < b$ jsou v \mathbb{R} . Pak

\forall kalibr $\delta_c \exists \delta_c$ -jemné $\bar{a} \in \mathcal{D}(a, b)$ s body \bar{t} .

Dokonce každý konečný systém $[a_i, b_i]$, $i \in I$, disjunktních podintervalů v $[a, b]$ s body $t_i \in [a_i, b_i]$, které splňují $b_i - a_i < \delta_c(t_i)$, lze doplnit do δ_c -jemného dělení s body intervalu $[a, b]$.

Důkaz. Viz **K**. □

Definujeme Henstock–Kurzweilův integrál. Podle tvrzení 10 lze implikaci v definici vždy splnit netriviálně, s platným předpokladem. Definice je tedy korektní.

Definice 11 (Henstock–Kurzweilův \int) $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ je HK-integrovatelná, symbolicky psáno $f \in \text{HK}(a, b)$, pokud $\exists c \forall \varepsilon \exists \delta_c$, kalibr na $[a, b]$, že pro \forall dělení s body (\bar{a}, \bar{t}) intervalu $[a, b]$ platí, že

$$(\bar{a}, \bar{t}) \text{ je } \delta_c\text{-jemné} \Rightarrow |R(\bar{a}, \bar{t}, f) - c| < \varepsilon .$$

Pak také píšeme

$$(\text{HK}) \int_a^b f = c \text{ nebo } (\text{HK}) \int_a^b f(x) dx = c$$

a řekneme, že Henstock–Kurzweilův integrál funkce f přes interval $[a, b]$ se rovná c .

- *Úloha.* Ukažte, že $R(a, b) \subset \text{HK}(a, b)$.

Následující věta¹ ukazuje, že Henstock–Kurzweilův integrál je správný partner Newtonova integrálu.

Věta 12 (HK. \int a N. \int) $a < b$, $F, f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$, F je spojitá a $F' = f$ na (a, b) . Pak $f \in \text{HK}(a, b)$ a

$$(\text{HK}) \int_a^b f = F(b) - F(a) = (\text{N}) \int_a^b f .$$

Důkaz. Necht' a, b, F a f jsou, jak uvedeno, a je dáno ε . Definujeme takový kalibr $\delta_c(x)$ na $[a, b]$, že pro každé δ_c -jemné dělení s body (\bar{a}, \bar{t}) intervalu $[a, b]$ se hodnoty $F(b) - F(a)$ a $R(\bar{a}, \bar{t}, t)$ málo liší.

Pro $x \in (a, b)$ můžeme vzhledem k rovnosti $F'(x) = f(x)$ vzít takovou hodnotu $\delta_c(x) > 0$, že pro $y \in [a, b]$ platí implikace

$$y \in U(x, \delta_c(x)) \Rightarrow |F(y) - F(x) - f(x)(y - x)| \leq \varepsilon|y - x| . \quad (*)$$

Pro $x = a, b$ můžeme vzít takové hodnoty $\delta_c(a), \delta_c(b) > 0$, že

$$|f(a)\delta_c(a)|, |f(b)\delta_c(b)| < \varepsilon \wedge |F(y) - F(a)|, |F(z) - F(b)| < \varepsilon \quad (**)$$

pro každé $y \in [a, a + \delta_c(a))$ a každé $z \in (b - \delta_c(b), b]$.

Necht' dělení s body (\bar{a}, \bar{t}) , $\bar{a} = (a_0, \dots, a_k)$, intervalu $[a, b]$ je δ_c -jemné. Když $t_i \in [a_{i-1}, a_i]$ a $t_i \neq a, b$, pak

$$\begin{aligned} |F(a_i) - F(a_{i-1}) - f(t_i)(a_i - a_{i-1})| &\stackrel{\Delta\text{-ner.}}{\leq} |F(a_i) - F(t_i) - \\ &- f(t_i)(a_i - t_i)| + |F(t_i) - F(a_{i-1}) - f(t_i)(t_i - a_{i-1})| \leq \\ (*) &\leq \varepsilon|a_i - t_i| + \varepsilon|t_i - a_{i-1}| = \varepsilon(a_i - a_{i-1}) . \end{aligned}$$

¹J. Lukeš a J. Malý, *Measure and integral*, matfyzpress, Praha 2013, str. 96–97.

Když $t_i \in [a_{i-1}, a_i]$ s $t_i \in \{a, b\}$, pak

$$\begin{aligned} & |F(a_i) - F(a_{i-1}) - f(t_i)(a_i - a_{i-1})| \\ & \stackrel{\Delta\text{-ner.}}{\leq} |F(a_i) - F(a_{i-1})| + |f(t_i)(a_i - a_{i-1})| \stackrel{(**)}{<} 2\varepsilon, \end{aligned}$$

protože $i = 1 \wedge t_1 = a$ nebo $i = k \wedge t_k = b$. Dohromady

$$\begin{aligned} & |F(b) - F(a) - R(\bar{a}, \bar{t}, f)| \stackrel{\Delta\text{-ner.}}{\leq} \\ & \leq \sum_{i=1}^k |F(a_i) - F(a_{i-1}) - (a_i - a_{i-1})f(t_i)| < \varepsilon(b - a) + 4\varepsilon, \end{aligned}$$

jak jsme slíbili. Takže $F(b) - F(a) = (\text{HK}) \int_a^b f$. □

- *Úloha.* Položme $1/\sqrt{0} := 0$. Pak $(\text{HK}) \int_0^1 1/\sqrt{x} = ?$.
- *Integrace per partes a substitucí pro $(\mathbb{R}) \int$.* Uvedeme už třetí verze těchto vzorců. Poprvé šlo o primitivní funkce, pak o Newtonův integrál. Zde je upravíme pro Riemannův integrál. Substitute se teď ukazuje být překvapivě netriviální. V následující větě jsou hodnoty $f(a)$, $f(b)$, $g(a)$ a $g(b)$ libovolné.

Věta 13 (per partes pro \mathbb{R} . \int) $a < b$ jsou v \mathbb{R} , F , G , f , $g: (a, b) \rightarrow \mathbb{R}$, $F' = f$, $G' = g$ a $Fg, fG \in \mathbb{R}(a, b)$. Pak platí, že

$$\int_a^b Fg = [FG]_a^b - \int_a^b fG.$$

Důkaz. Podle linearit y Riemannova integrálu i $fG + Fg \in \mathbb{R}(a, b)$. Z této linearit y, z $FG = \int (fG + Fg)$ a ze ZVA 2 (věta 17, př. 12)

máme, že

$$\begin{aligned} (\mathbb{R}) \int_a^b fG + (\mathbb{R}) \int_a^b Fg &= (\mathbb{R}) \int_a^b (fG + Fg) \\ &= (\mathbb{N}) \int_a^b (fG + Fg) = [FG]_a^b, \end{aligned}$$

což je jen úprava dokazované rovnosti. \square

Následující tvrzení o substituci v Riemannově integrálu je jednoduché, ale ne zcela uspokojivé.

Věta 14 (R. \int substitucí) *Nechť $G: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ má na $[a, b]$ spojitou derivaci G' a $f: G[[a, b]] \rightarrow \mathbb{R}$ je spojitá. Pak platí rovnost*

$$\int_{G(a)}^{G(b)} f = \int_a^b f(G)G' .$$

Důkaz. Pro $x \in G[[a, b]]$ uvážíme funkci

$$F(x) := \int_{G(a)}^x f$$

(úloha níže). Podle ZVA 1 (věta 1) a vzorce pro derivaci složené funkce (věta 18 v př. 7) je na $[a, b]$ funkce $F(G)$ primitivní k funkci $f(G)G'$. Podle ZVA 2 (věta 17 př. př.) a definice funkce F se

$$\int_a^b f(G)G' = [F(G)]_a^b = F(G(b)) - \underbrace{F(G(a))}_{=0} = \int_{G(a)}^{G(b)} f .$$

\square

- *Úloha.* Ukažte, že $G[[a, b]]$ je kompaktní interval a že F je dobře definovaná.

Neuspokojivé ale je, že tu pracujeme vlastně jen s Newtonovými integrály a že tato věta je už obsažená v části 1 věty 5 o substituci v Newtonově integrálu v přednášce 11. Větu o substituci pouze pro Riemannův integrál dokázal teprve v r. 1961 H. Kestelman. Uvedeme ji zde ve vylepšené podobě (s ekvivalencí pro riemannovskou integrovatelnost), kterou našli v r. 1970 čeští matematici D. Preiss a J. Uher².

Věta 15 (D. Preiss a J. Uher) *Nechť g je v $R(a, b)$, $G: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ je dána jako $G(x) := \int_a^x g$ a $f: G[[a, b]] \rightarrow \mathbb{R}$ je omezená. Potom*

$$f \in R(\underbrace{G[[a, b]]}_{\text{úloha níže}}) \iff f(G)g \in R(a, b) .$$

Když obě strany ekvivalence platí, pak

$$\int_{G(a)}^{G(b)} f = \int_a^b f(G)g .$$

- *Úloha.* Proč je $G[[a, b]]$ kompaktní interval?

Pro důkaz věty viz původní článek

<https://eudml.org/doc/19168> nebo nověji v

<https://arxiv.org/abs/1105.5938> nebo v

<https://arxiv.org/abs/1904.07446>. Napíšu ho do **K**.

DĚKUJI ZA POZORNOST!

²Poznámka k větě o substituci pro Riemannův integrál, *Časopis pěst. mat.* **95** (1970), 345–347.